

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

17 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte - Nadejda Toma,

Judecătorii – Vladimir Timofti, Constantin Alerguș, Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

Judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 iulie 2017, în cauza penală în privința lui

Grincu Felix xxxxx, născut la xxxxx, originar xxxxx și domiciliat xxxxx

și

Grincu Olesi xxxxx, născut la xxxxx, originar xxxxx și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.07.2014 – 21.04.2015;

Instanța de apel: 01.06.2015 – 27.01.2016;

Instanța de recurs: 31.03.2016 – 07.06.2016;

Instanța de apel: 13.07.2016 – 26.07.2017;

Instanța de recurs: 05.10.2017 – 17.04.2018.

A CONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătoriei Briceni din 21 aprilie 2015, procesul penal intentat în privința inculpaților Grincu Felix și Grincu Olesi în baza art. 352¹ Cod penal, a fost încetat din motivul intervenirii termenului de prescripție.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că la 21 ianuarie 2013, Grincu Felix, cunoscând cu certitudine faptul că hotărârea judecătorească emisă de Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2011 privind încasarea de la SA „MIF” și Decencu Mihail a mijloacelor bănești în beneficiul SRL „Arboris-com”, Grincu Felix, Grincu Olesi și Grincu Ellada, a fost casată prin decizia Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2012, care la rândul ei a fost menținută în vigoare prin decizia Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 august 2012, având scopul de a induce în eroare instanța de judecată, a înaintat o cerere de chemare în judecată în adresa Judecătoriei Briceni împotriva SA „MIF”, SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” și ÎS „Cadastru” cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 9334 din 02 septembrie 2011, și asigurarea acțiunii civile prin aplicarea sechestrului pe bunurile pârâtului, la care a anexat

hotărârea judecătorească din 11 noiembrie 2011, neinformând instanța de judecată despre faptul că aceasta a fost casată, astfel prezentând declarații necorespunzătoare adevărului, care au avut drept consecință juridică emiterea la 21 ianuarie 2013 de către Judecătoria Briceni a încheierii prin care a fost aplicat sechestrul asupra bunurilor imobile ale SRL „ELITPRIM CONSTRUCT”.

Acțiunile inculpatului Grincu Felix au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 352¹ Cod penal, ca declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecințe juridice, pentru sine sau o terță persoană, atunci când potrivit legii, declarația servește pentru producerea acestor consecințe.

Grincu Olesi, cunoscând cu certitudine faptul că hotărârea judecătorească emisă de Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2011 privind încasarea de la SA „MIF” și Decencu Mihail a mijloacelor bănești în beneficiul SRL „Arboris-com”, Grincu Felix, Grincu Olesi și Grincu Ellada a fost casată prin decizia Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2012, care la rândul ei a fost menținută în vigoare prin decizia Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 august 2012, având scopul de a induce în eroare instanța de judecată, a înaintat o cerere de chemare în judecată în adresa Judecătoriei Briceni împotriva SA „MIF”, SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” și ÎS „Cadastru” cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 9334 din 02 septembrie 2011 și asigurarea acțiunii civile prin aplicarea sechestrului pe bunurile pârâtului, la care a anexat hotărârea judecătorească din 11 noiembrie 2011, neinformând instanța de judecată despre faptul că aceasta a fost casată, astfel prezentând declarații necorespunzătoare adevărului, care au avut drept consecință juridică emiterea la 21 ianuarie 2013 de către Judecătoria Briceni a încheierii prin care a fost aplicat sechestrul asupra bunurilor imobile ale SRL „ELITPRIM CONSTRUCT”.

Acțiunile inculpatului Grincu Olesi au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 352¹ Cod penal, ca declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecințe juridice, pentru sine sau o terță persoană, atunci când potrivit legii, declarația servește pentru producerea acestor consecințe.

3. Inculpații au declarat apel solicitând casarea sentinței cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea apelului au indicat că le-a fost încălcat dreptul la apărare, ședința de judecată din 30 septembrie 2014 fiind petrecută în lipsa unui avocat.

Până în prezent procurorul sau instanța nu le-au adus la cunoștință rechizitoriul și ei nu cunosc motivele învinuirii, cât și argumentele aduse în vederea condamnării lor.

Potrivit ar. 69 Cod de procedură penală, participarea apărătorului la procesul penal este obligatorie în cazul în care aceasta o cere inculpatul.

Instanța a neglijat solicitarea expresă, privind acordarea asistenței juridice sau amânarea ședinței de judecată.

Potrivit ordonanței ofițerului de urmărire penală al Serviciului de Urmărire Penală al Inspectoratului de Poliție Briceni, s-a dispus pornirea urmăririi penale în baza art. 310 alin. (1) Cod penal, pe faptul falsificării probelor și atribuirea cauzei penale a nr. 2013070222.

S-a constatat că la data de 21 ianuarie 2013 Grincu Felix și SRL „Arboris-Com” au depus la Judecătoria Briceni o cerere de chemare în judecată împotriva SA „MIF”, SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” și ÎS „Cadastru” cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 9334 din 02 septembrie 2011, cu repunerea părților în situația inițială, prezentând instanței copia hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2011, care la 09 februarie 2012, prin decizia Curții de Apel Chișinău, a fost casată, Grincu Felix și Grincu Olesi - reprezentanții SRL „Arboris-Com” au prezentat probe false în procesul civil, fără a comunica instanței că hotărârea din 11 noiembrie 2011 este casată, prin ce au indus instanța în eroare, ulterior, fiind aplicat sechestrul pe bunurile imobile ce aparțin SRL „ELITPRIM CONSTRUCT”.

Prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Ursu Constantin, din 07 august 2013, Grincu Felix și Grincu Olesi au fost recunoscuți în calitate de bănuți în cauza penală nr. 2013070222.

La 22 octombrie 2013, fiind invocate faptele menționate în ordonanța din 31 mai 2013, s-a dispus pornirea urmăririi penale în baza art. 352¹ Cod penal, pe faptul falsului în declarații și atribuirea cauzei penale a nr. 2013070475.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura r-lui Briceni Cosarciuc A., din 25 octombrie 2013, s-a dispus: „A scoate de sub urmărirea penală, pe cauza penală nr. 2013070222, pe marginea bănuirii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (1) Cod penal, cet. Grincu Felix, a.n. 05.09.1971...” și „A scoate de sub urmărirea penală, pe cauza penală nr. 2013070222, pe marginea bănuirii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (1) Cod penal, cet. Grincu Olesi, a.n. 19.08.1985...”

Potrivit ordonanțelor din 25 octombrie 2013 și 10 ianuarie 2014, Grincu Olesi și respectiv Grincu Felix au fost puși sub învinuire, fiind acuzați în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 352¹ Cod penal.

Instanța, examinând cauza, a constatat că inculpații se fac vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 352¹ Cod penal, însă nu pot fi trași la răspundere penală din motivul intervenirii termenului de prescripție.

Potrivit actelor procedurale menționate, inculpații au fost urmăriți penal de două ori, pentru una și aceeași faptă, ceea ce contravine art. 22 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, încadrarea juridică nu este esențială, atât timp cât inculpaților le-a fost înaintată învinuirea în cauzele nr. 2013070222 și nr. 2013070475, pentru aceleași fapte, faptele și circumstanțele expuse în ordonanța din 31 mai 2013 privind pornirea urmăririi penale în baza art. 310 alin. (1) Cod penal fiind identice cu cele din sentința Judecătoriei Briceni din 21 aprilie 2015 privind învinuirea lui Grincu Olesi și Grincu Felix conform art. 352¹ Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO (*cauza Zolotuhin vs Rusia*), Curtea statuează că art. 4 al protocolului nr. 7 trebuie să fie înțeles în sensul că interzice urmărirea penală sau judecarea unei persoane pentru o a doua „infracțiune” în măsura în care aceasta are la origine fapte identice sau fapte care sunt în mod substanțial aceleași.

CtEDO definește că faptele identice sunt faptele care constituie un ansamblu de circumstanțe concrete, care implică de fapt același inculpat și care indisolubil sunt legate între ele în timp și spațiu, a căror existență trebuie să fie demonstrată, în

scopul de a se putea iniția urmărirea penală ori spre a se ajunge la o condamnare a autorului acestora.

Astfel, fapta prejudiciabilă comisă la 21 ianuarie 2013 de către inculpați, constituie aceeași faptă, descrisă în sentința Judecătorei Briceni din 21 aprilie 2015, respectiv instanța de judecată urma să pronunțe o sentință de încetare în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală.

Totodată, a indicat, că esențial pentru întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 352¹ Cod penal, este scopul – declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent, în vederea producerii consecințelor. Organul de urmărire penală și instanța de fond au indicat, că ulterior prezentării copiei hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2011, casată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2012, s-a dispus aplicarea sechestrului pe bunurile imobile ce aparțin SRL „ELITPRIM CONSTRUCT”.

În motivarea soluției privind aplicarea măsurilor de asigurare, instanța de judecată nu a făcut referire la hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2011, temei de aplicare a sechestrului servind cererea de chemare în judecată din 21 ianuarie 2013 privind declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare.

Mai mult, în cererea privind asigurarea acțiunii, reclamantii nu au invocat ca temei de aplicare a sechestrului, existența hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2011.

Pretinsa declarație necorespunzătoare adevărului, a fost invocată doar pentru confirmarea comportamentului cu rea-credință al pârâtului SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” și hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2011 nu a fost prezentată în vederea emiterii încheierii Judecătorei Briceni din 21 ianuarie 2013 privind aplicarea măsurilor asiguratorii, aplicate independent de hotărârea menționată, care nu au influențat decizia instanței de aplicare a sechestrului.

Prezentarea hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2011 nu a avut ca consecință aplicarea măsurilor de asigurare, aceasta neavând calitate de declarație necorespunzătoare adevărului, or, hotărârea fiind pronunțată, a fost plasată inclusiv pe site-ul instanței judecătorești.

Astfel, copia hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2011, nefiind autenticată în modul stabilit de lege, nu a fost prezentată ca un înscris în vederea producerii consecințelor juridice – emiterea încheierii de asigurare a acțiunii.

Totodată, nu au fost întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 352¹ Cod penal, declarația necorespunzătoare adevărului urmând a fi făcută organului competent, instanța de judecată, în mod eronat, fiind calificată ca fiind organul competent.

Au subliniat, că legiuitorul a prevăzut răspunderea penală pentru prezentarea unor probe false, care se pretinde a fi hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2011, în dispoziția art. 310 alin. (1) Cod penal, iar art. 352¹ Cod penal vizează orice alt organ competent, cu excepția instanțelor judecătorești și organelor de urmărire penală.

Potrivit Notei informative a Ministerului Justiției, dispoziția art. 352¹ Cod penal prevede răspundere penală pentru încălcarea prevederilor Legii 1264-XII din

19 iulie 2002, privind declararea și controlul veniturilor și al proprietății demnitarilor de stat, judecătorilor, procurorilor, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcție de conducere, Legii cu privire la conflictul de interese, ș.a., acțiunile inculpaților nefiind sub incidența art. 352¹ Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2016, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că prima instanță a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

5. **Inculpații** au declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 iunie 2016, a fost admis recursul ordinar declarat de inculpați, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea soluției adoptate, instanța de recurs a statuat, că prima instanță

a) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept indicate în rechizitoriu, și nu a indicat motivele pentru care instanța a respins probele, versiunile și argumentele apărării, inclusiv – despre puterea lucrului judecat și dubla condamnare, că o hotărâre civilă neautenticată, nedefinitivă și nerevocabilă nu poate fi luată în considerare și nu provoacă consecințe juridice, că hotărârile Judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2011 nu i se poate atribui calitatea de declarație necorespunzătoare adevărului odată ce a fost pronunțată public de o instanță judecătorească și plasată pe site-ul instanței judecătorești, că la baza încheierii judecătorești din 21 ianuarie 2013 (*menținută prin decizia instanței de apel*) nu putea fi pusă hotărârea neautenticată și nedefinitivă din 11 noiembrie 2011, deoarece nu avea nicio relevanță în raport cu litigiul invocat în acțiunea civilă între absolut alte părți, atât organul de urmărire penală, cât și instanțele de judecată eronat au calificat ca fiind organul competent – instanța de judecată;

b) în mod neclar și divergent a constatat fapta infracțională și vinovăția inculpaților, dar apoi a încetat procesul penal în baza art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede temeiul că există alte circumstanțe care exclud pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, nefiind clar ce fel de hotărâre a adoptat în esența ei – de condamnare sau de încetare, în situația când în descriptivul și dispozitivul acestei hotărâri se regăsesc elemente proprii ambelor acte judiciare.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Totodată, instanța de recurs a reținut, că instanța de apel

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond și, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința, cu

rejudecarea cauzei potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal;

b) nu s-a pronunțat asupra niciunui motiv din cele invocate în apelul declarat de inculpați și repetate în recursul de pe rol, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3. și 5. din decizie;

c) a depășit limitele învinuirii, interpretând hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2011 ca fiind „*un document fals*”, or, asemenea circumstanță nu a fost incriminată inculpaților în rechizitoriu.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 iulie 2017, a fost admis apelul inculpaților, casată total sentința cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Grincu Felix și Grincu Olesi au fost achitați de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

7.1. În motivarea soluției pronunțate, instanța de apel a reținut, că prima instanță nu a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, iar soluția primei instanțe privind încetarea procesului penal privind învinuirea lui Grincu Felix și Grincu Olesi în baza art. 352¹ Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție este absolut eronată și nu corespunde probelor cercetate atât în ședința primei instanțe cât și în ședința instanței de apel.

Astfel, în cadrul ședinței instanței de apel, au fost cercetate suplimentar probele conținute în materialele cauzei penale, și anume: ordonanța privind începerea urmăririi penale din 31 mai 2013 în baza art. 310 alin. (1) Cod penal, pe faptul falsificării probelor (f.d.1, vol.I); scrisoarea adresată Procurorului r-lui Briceni, Comerzan Victor, de la ofițerul de urmărire penală al SUP a IP Briceni, locotenent major de poliție Ursu Constantin din 03 iunie 2013 prin care informează, că la 31 mai 2013, în baza materialelor înregistrate la 05 mai 2013 în registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni sub nr. 328, a fost pornită urmărirea penală nr. 2013070222 în baza materialelor pe faptul, că la 21 ianuarie 2013 către Judecătoria Briceni, Grincu Felix și SRL „Arboris-com”, au depus o cerere de chemare în judecată împotriva SA „MIF”, SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” și ÎS „Cadastru” cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 9334 din 02 septembrie 2011, cu repunerea părților în situația inițială, prezentând instanței copia hotărârii din 11 noiembrie 2011 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, care la 09 februarie 2012 prin decizia Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău a fost casată (f.d.2-5, vol.I); contract de vânzare-cumpărare din 02 septembrie 2011 (f.d.6-7, vol.I); copia anexă la plângerea cererea de chemare în judecată către Judecătoria Briceni (f.d.9-12, vol.I); anexă extras de la ÎS „Cadastru” la plângerea SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” (f.d. 13-14, vol.I); încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 12 martie 2011, anexă la plângerea SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” (f.d. 15, vol.I); hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 11 noiembrie 2011, anexă la plângerea SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” (f.d. 18-19, vol.I); încheierea Judecătoriei Briceni din 21 ianuarie 2013 (f.d.20-21, vol.I); decizia Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Bălți din 26 februarie 2013 (f.d.22-23, vol.I); încheierea Judecătoriei Briceni din 09 aprilie 2013 (f.d.24-25, vol.I);

dispozitivul Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2012 (f.d.28-29, vol.I); copia cererii de chemare în judecată a lui Grincu Felix (f.d.31-35, vol.I); anexa la cererea de chemare în judecată a lui Grincu Felix (f.d.36-49, vol.I); copia cererii de chemare în judecată a lui Grincu Felix (f.d.50-54, vol.I); înscrisuri la cererea de chemare în judecată a lui Grincu Felix cu semnăturile ambilor inculpați (f.d.55-56, vol.I); ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată a SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” (f.d.98, vol.I); rezoluția din 28 iunie 2006 de neîncepere a urmăririi penale în privința lui Grincu Felix (f.d. 126-127, vol.I); plângerea de la partea vătămată SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” în persoana directorului Decencu Mihail din 06 septembrie 2013 (f.d. 148a-148b, vol.I); ordonanța de începere a urmăririi penale din 22 octombrie 2013 în baza art. 352¹ Cod penal (f.d. 153, vol.I); proces-verbal de consemnare a infracțiunii depistate din 21 octombrie 2013 (f.d. 156, vol.I); ordonanța cu privire la conexarea cauzelor penale din 22 octombrie 2013 (f.d. 158, vol.I); raport cu privire la propunerea de scoatere a persoanei de sub urmărire penală (f.d. 165, vol.I); raport cu privire la propunerea de scoatere a persoanei de sub urmărire penală (f.d. 166, vol.I); ordonanța de scoatere a persoanei de sub urmărire penală din 25 octombrie 2013 (f.d. 172-173, vol.I); ordonanța de punere sub învinuire din 25 octombrie 2013 în privința lui Grincu Olesi în baza art. 352¹ Cod penal (f.d. 176, vol.I); ordonanța de punere sub învinuire din 10 ianuarie 2014 în privința lui Grincu Felix în baza art. 352¹ Cod penal (f.d. 199, vol.I); ordonanța de încetare a urmăririi penale în privința lui Grincu Felix din 01 februarie 2001 (f.d. 235, vol.I); cerere de la partea vătămată SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” către Judecătoria Briceni prin care a solicitat să fie recunoscut ca parte civilă (f.d. 19, vol.II); cerere de chemare în judecată de la SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” adresată Judecătoriei Briceni (f.d. 21, vol.II); cerere de concretizare și modificare a cerințelor de la SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” (f.d. 57-61, vol.II); cerere de concretizare și modificare a cerințelor de la SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” (f.d. 62-71, vol.II); declarațiile reprezentantului SRL „ELITPRIM CONSTRUCT”, Gonciaruc Ion date în prima instanță și verificate suplimentar în cadrul examinării cauzei în instanța de apel (f.d.99-104, vol.II); declarațiile inculpatului Grincu Felix date în prima instanță și verificate suplimentar în cadrul examinării cauzei în instanța de apel (f.d. 105-109, vol.I); declarațiile inculpatului Grincu Olesi date în prima instanță și verificate suplimentar în cadrul examinării cauzei în instanța de apel (f.d. 110-113, vol.II).

Totodată, în cadrul examinării apelului declarat a fost admis demersul înaintat de procuror referitor la verificarea materialelor cauzei conținute în dosarul civil nr. 2r-674/13, fiind verificate: cererea de chemare în judecată din 21 ianuarie 2013 din numele lui Grincu Felix și anexa la cererea de chemare în judecată (f.d. 1-4); anexa la cererea de chemare în judecată a încheierii din 12 martie 2011 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău (f.d. 7); hotărârea din 11 noiembrie 2011 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău (f.d. 10-11); încheierea Judecătoriei Briceni din 21 ianuarie 2013 (f.d. 20-21); copia recursului împotriva încheierii Judecătoriei Briceni din 21 ianuarie 2013 (f.d. 28-31); decizia Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2012 (f.d. 32-42); decizia Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 29 februarie 2012 (f.d. 44-47).

În urma cercetării și evaluării probelor, instanța de apel a conchis, că soluția primei instanțe privind constatarea vinovăției inculpaților este una eronată și

neîntemeiată, iar Grincu Felix și Grincu Olesi urmează a fi achitați de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii incriminate.

Având în susținere practica judiciară constantă în privința elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 352¹ Cod penal, instanța de apel a reținut, că după prezentarea copiei hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2011, hotărâre care a fost casată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2012, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 10 august 2012, prima instanță a adoptat o încheiere de asigurare a acțiunii civile, prin aplicarea sechestrului pe bunurile imobile ce aparțin SRL „ELITPRIM CONSTRUCT”.

Din conținutul încheierii Judecătoriei Briceni din 21 ianuarie 2013, reiese că temei pentru aplicarea măsurilor de asigurare a servit cererea de chemare în judecată înaintată la 21 ianuarie 2013, și nu hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2011.

Mai mult, reclamantii în cererea privind asigurarea acțiunii, nu invocă ca temei de aplicare a sechestrului existența hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2011, astfel prezentarea acestei hotărâri nu a avut ca urmare aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Instanța de apel a indicat, că copia hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2011, nicidecum nu poate servi drept declarație necorespunzătoare adevărului, or, aceasta după adoptare și pronunțare a fost plasată pe site-ul instanței judecătorești.

Totodată, în opinia instanței de apel, prima instanță eronat a ajuns la concluzia că declarația a fost făcută organului competent - instanța de judecată, întrucât dispoziția art. 352¹ Cod penal, vizează orice alt organ competent, cu excepția instanțelor judecătorești și organelor de urmărire penală. Astfel, în acțiunile inculpaților lipsește indicele calificativ - ”făcută către un organ competent”.

Instanța de apel a accentuat, că atât în cadrul urmăririi penale, cât și în prima instanță Grincu Felix și Grincu Olesi au declarat, că hotărârea judecătorească din 11 noiembrie 2011 a fost prezentată în scopul demonstrării comportamentului de rea-credință a factorilor de decizie ai SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” și nu pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii civile.

La fel, hotărârea judecătorească din 11 noiembrie 2011 nu reprezintă un act autentic, deoarece nefiind autenticată în modul stabilit de lege, nu-i poate fi atribuită calitatea de înscris juridic legal cu putere probantă.

În motivarea soluției privind aplicarea măsurilor de asigurare Judecătoria Briceni în încheierea adoptată la 21 ianuarie 2013 nu face referire la hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2011.

Din încheierea nominalizată reiese, că temei pentru aplicarea măsurilor de asigurare nu a servit hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2011, dar cererea de chemare în judecată din 21 ianuarie 2013 privind declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare.

Mai mult, Grincu Felix și Grincu Olesi în calitatea lor de reclamantii în cererea privind asigurarea acțiunii, nu au invocat ca temei de aplicare a sechestrului asupra bunurilor aflate în proprietatea SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” existența hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2011, astfel că declarația

pretinsă a fi necorespunzătoare adevărului nu a fost prezentată de către reclamantii întru adoptarea încheierii Judecătoriei Briceni din 21 ianuarie 2013.

Sub acest aspect instanța de apel a reținut și prevederile art. 174 alin. (1) Cod de procedură civilă, care stipulează, că asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Astfel, norma legală citată nu stipulează expres temeiurile aplicării măsurilor de asigurare și nu menționează că prezentarea unui act judecătoresc, este temei de aplicare a sechestrului în cauza civilă.

La baza încheierii Judecătoriei Briceni din 21 ianuarie 2013, menținută prin decizia Colegiului Civil și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Bălți din 26 februarie 2013 (f.d. 22-23, vol.I) nu putea fi pusă hotărârea neautenticată și nedefinitivă din 11 noiembrie 2011, deoarece nu avea nici o relevanță în raport cu litigiul invocat în acțiunea civilă între absolute alte părți, astfel, că atât organul de urmărire penală, cât și prima instanță eronat au calificat ca fiind organul competent - instanța de judecată.

Totodată instanța de apel a menționat, că prima instanță în mod neclar și divergent a constatat fapta infracțională și vinovăția inculpaților, dar apoi a încetat procesul penal în baza art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede temeiul că există alte circumstanțe care exclud pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, nefiind clar ce hotărâre a adoptat - de condamnare sau de încetare, în situația când în descriptivul și dispozitivul acestei hotărâri se regăsesc elemente proprii ambelor acte judiciare.

În continuare, instanța de apel a constatat, că prima instanță la adoptarea soluției în privința lui Grincu Felix și Grincu Olesi a ignorat prevederile art. 22 alin. (2) Cod de procedură penală care stipulează, că scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale împiedică punerea repetată sub învinuire a aceleiași persoane pentru aceeași faptă, cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente au afectat hotărârea respectivă.

În urma verificării și aprecierii probelor administrate, instanța de apel a reținut, că prin ordonanța ofițerului de urmărire penală al serviciului urmărire penală a Inspectoratul de Poliție Briceni, Ursu Constantin, din 31 mai 2013 s-a dispus pornirea urmăririi penale în baza art. 310 alin. (1) Cod penal, pe faptul falsificării probelor și atribuirea cauzei penale nr. 2012070222 și constatând „că la 21 ianuarie 2013 Grincu Felix și SRL „Arboris-Com” au depus către Judecătoria Briceni o cerere de chemare în judecată împotriva SA „MIF”, SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” și ÎS „Cadastru” cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 9334 din 02 septembrie 2011, cu repunerea părților în situația inițială, prezentând instanței copia hotărârii din 11 noiembrie 2011 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, care la 09 februarie 2012, prin decizia Curții de Apel Chișinău a fost casată.

Grincu Felix și Grincu Olesi, reprezentantul SRL „Arboris-Com”, au prezentat probe false în procesul civil, fără a comunica instanței că hotărârea din 11 noiembrie 2011 este casată, prin ce au dus instanța în eroare, care ulterior a

aplicat sechestrul pe bunurile imobile ce aparțin SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” (f.d. 1, vol.I.).

Prin ordonanțele ofițerului de urmărire penală, Ursu Constantin, din 07 august 2013 Grincu Felix și Grincu Olesi au fost recunoscuți în calitate de bănuți în cauza penală nr. 2012070222 (f.d. 132,137 vol.I.).

Ulterior, invocând aceleași fapte care anterior au fost indicate în ordonanța din 31 mai 2013, la 22 octombrie 2013 s-a dispus pornirea urmăririi penale în baza art. 352¹ Cod penal, pe faptul falsului în declarații și atribuirea cauzei penale a nr. 2013070475, cu conexarea cauzelor.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura r-lui Briceni, Cosarciuc A. din 25 octombrie 2013 s-a dispus scoaterea de sub urmărirea penală a lui Grincu Felix și Grincu Olesi pe cauza penală nr. 201307022 pe marginea bănuirii în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii (f.d. 172-173, vol.I.).

Prin ordonanța procurorului în Procuratura Briceni, Cosarciuc A., din 25 octombrie 2013 și respectiv 10 ianuarie 2014 Grincu Olesi și Grincu Felix au fost puși sub învinuire pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ Cod penal (f.d. 176, 189, 199, 254, vol.I.).

Prima instanță, examinând cauza, a constatat că inculpații se fac vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ Cod penal, însă nu pot fi trași la răspundere penală din motivul intervenirii termenului de prescripție.

Astfel, instanța de apel a conchis, că totalitatea actelor procedurale întocmite la faza de urmărire penală dovedește faptul că Grincu Felix și Grincu Olesi au fost urmăriți penal de două ori, pentru una și aceeași faptă, ceea ce contravine prevederilor art. 22 alin. (1) Cod de procedură penală.

În speță, încadrarea juridică nu este esențială, atâta timp cât lui Grincu Felix și Grincu Olesi le-a fost înaintată învinuirea în cauzele nr. 1013070222 și nr. 2013070475 pentru aceleași fapte, totodată fapta de care sunt învinuiți Grincu Felix și Grincu Olesi, constituie aceeași faptă reținută prin sentință.

Raportat la cele indicate mai sus, instanța de apel a reținut, că după scoaterea persoanelor de sub urmărire penală, legiuitorul la alin. (4) art. 287 Cod de procedură penală a stipulat, că această acțiune se admite „numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată”.

Adică acestea sunt unicele circumstanțe, în care intervine derogarea de la principiul de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă, consacrat în alin. (2) al art. 22 Cod de procedură penală.

Având în susținere cele menționate, instanța de apel a stabilit, că pe parcursul efectuării urmăririi penale, organul de urmărire penală cunoștea cert faptul că în privința lui Grincu Felix și Grincu Olesi, pentru faptele menționate mai sus, există o ordonanță de scoatere de sub urmărirea penală, deoarece urmărirea penală a fost condusă de același procuror.

Totodată, organul de urmărire penală nu a invocat descoperirea de fapte noi sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente și a înaintat lui Grincu Felix și Grincu Olesi învinuirea pentru săvârșirea aceluiași acțiuni, cu excepția faptului că infracțiunea a fost încadrată în baza art. 352¹ Cod penal, astfel, pentru aceleași fapte pentru care au fost scoși de sub urmărirea penală prin

ordonanța procurorului din 25 octombrie 2013, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 310 Cod penal (f.d. 172-173 vol.I).

Astfel, instanța de apel a remarcat, că în această cauză a fost încălcat principiul *non bis in idem*, fiind prezentă situația când persoana a fost urmărită de două ori pentru aceleași fapte.

Dat fiind faptul, că în speță s-au constatat două temeiuri de casare a sentinței prevăzute de art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală și respectiv art. 391 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, care prevăd adoptarea sentinței de achitare și de încetare, instanța de apel a aplicat norma juridică mai favorabilă apelanților și a dispus admiterea apelului declarat de Grincu Felix și Grincu Olesi, cu casarea totală a sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare a lui Grincu Felix și Grincu Olesi, de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

8. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului procurorul invocă, că instanța de apel greșit a ajuns la concluzia de achitare a lui Grincu Felix și Grincu Olesi, învinuiți în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Așadar, cu referire la motivele reținute de către instanța de apel în susținerea soluției adoptate, procurorul menționează, că la adoptarea deciziei respective a fost dată apreciere greșită normelor procesual-penale, totodată fiind respinse fără just temei probele administrate de organul de urmărire penală, prezentate de acuzare și examinate în ședința de judecată, probe cercetate suplimentar în instanța de apel.

Astfel, acuzatorul de stat subliniază, că potrivit ordonanței ofițerului de urmărire penală al Serviciului de Urmărire Penală al Inspectoratului de Poliție Briceni din 31 mai 2013, s-a dispus pornirea urmăririi penale în baza art. 310 alin. (1) Cod penal, pe faptul falsificării probelor cu atribuirea numărului de evidență 2013070222.

Prin ordonanța ofițerului de urmărire penală al Serviciului de Urmărire Penală al Inspectoratului de Poliție Briceni din 07 august 2013, Grincu Felix și Grincu Olesi au fost recunoscuți în calitate de bănuți în cauza penală nr. 2013070222.

La 22 octombrie 2013, prin ordonanța ofițerului de urmărire penală al Serviciului de Urmărire Penală al Inspectoratului de Poliție Briceni s-a dispus pornirea urmăririi penale în baza art. 352¹ Cod penal, pe faptul falsului în declarații cu atribuirea numărului de evidență a cauzei penale nr. 2013070475.

Prin ordonanța din 22 octombrie 2013 cauzele penale nr. 2013070222 și nr. 2013070475 au fost conexe într-o procedură unică cu atribuirea numărului de evidență nr. 2013070222.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura r-lui Briceni, Cosarciuc A., din 25 octombrie 2013, s-a dispus: „A scoate de sub urmărirea penală, pe cauza penală nr. 013070222, pe marginea bănuirii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (1) Cod penal, cet. Grincu Felix, a.n. 05.09.1971...” și „A scoate de sub urmărirea penală, pe cauza penală nr. 2013070222, pe marginea bănuirii în comiterea

infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (1) Cod penal, cet. Grincu Olesi, a.n. 19.08.1985.”

Potrivit ordonanțelor din 25 octombrie 2013 și 10 ianuarie 2014, Grincu Olesi și respectiv Grincu Felix au fost puși sub învinuire, fiind acuzați în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 352¹ Cod penal.

Potrivit art. 22 Cod de procedură penală, nimeni nu poate fi urmărit penal, judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori pentru aceeași faptă. Scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale împiedică punerea repetată sub învinuire a aceleiași persoane pentru aceeași faptă cu excepția cazurilor expres prevăzute în articolul respectiv.

Principiul *non bis in idem* urmează a fi aplicat numai atunci când a fost emis un act cu caracter definitiv, fie că este vorba de ordonanța de încetare a urmăririi penale, de clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire penală, fie de o hotărâre judecătorească definitivă.

În atare circumstanțe, pornirea de către organul de urmărire penală a două cauze penale pe fapte diferite și anume în baza art. 310 alin. (1) Cod penal, pe faptul falsificării probelor și în baza art. 352¹ Cod penal, pe faptul falsului în declarații, cu ulterioara conexare a lor, cu scoaterea de sub urmărire penală a bănușilor Grincu Felix și Grincu Olesi pe marginea bănușii prevăzute de art. 310 alin. (1) Cod penal și ulterioara punere sub învinuire a acestora în baza art. 352¹ Cod penal, au fost efectuate cu respectarea tuturor normelor procesual penale în scopul stabilirii adevărului și justa soluționare a cauzei.

În cazul dat Grincu Felix și Grincu Olesi nu au fost urmăriți penal sau pedepsiți penal pentru aceeași faptă și nici condamnați sau achitați printr-o hotărâre definitivă.

În așa mod, consideră recurentul că, instanța de apel neîntemeiat a indicat, că în cazul de referință au fost încălcate prevederile art. 22 alin. (2) Cod de procedură penală, art. 7 alin. (2) Cod penal și art. 4 din Protocolul nr. 7 la CțEDO, acțiunile procesuale efectuate de organul de urmărire penală fiind legale, iar probele acumulate în cadrul urmăririi penale, cercetate în procesul judecării cauzei în instanțele de fond demonstrează cu certitudine vinovăția inculpaților de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ Cod penal.

Susține procurorul, că concluzia instanței de apel precum că, prin probele prezentate de acuzare nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 352¹ Cod penal, nu se racordă la totalitatea probelor cercetate și administrate de prima instanță și verificate în instanța de apel, nicidecum nu confirmă temeinicia achitării inculpaților.

În recurs de evidențiază, că în ședința instanței de apel la cererea acuzatorului de stat au fost verificate materialele cauzei civile nr. 2r-674/13 prin care a fost confirmat încă o dată faptul, că la cererea de chemare în judecată înaintată de Grincu Felix și Grincu Olesi din 21 ianuarie 2013 a fost anexată hotărârea Judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2011, care la acel moment era deja casată.

Mai mult, la emiterea încheierii din 21 ianuarie 2013 de aplicare a sechestrului asupra bunurilor imobile ale SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” Judecătoria Briceni a făcut referire anume la cererea de chemare în judecată și înscrișurile

anexate. În lista înscrisurilor menționate de instanță se află și hotărârea judecătorească din 11 noiembrie 2011 care deja era casată.

Deși de către inculpații Grincu Felix și Grincu Olesi a fost negată insistent vina referitor la scopul ducerii în eroare a instanței de judecată în vederea producerii consecințelor juridice pentru sine, în lista anexă la cererea de chemare în judecată nu se regăsește niciun înscris prin care ultimii ar fi informat instanța despre faptul, că hotărârea respectivă este deja casată, mai mult pe perioada examinării cauzei civile nu au retras această probă și nu au informat nici într-un fel instanța că, aceasta este deja casată. Iar una din condițiile principale pentru existența componentei infracțiunii prevăzute de art. 352¹ Cod penal, constă anume în faptul declarării necorespunzătoare a adevărului care servește pentru producerea consecințelor juridice, în cazul din speță - emiterea încheierii din 21 ianuarie 2013 de aplicare a sechestrului asupra bunurilor imobile ale SRL „ELITPRIM CONSTRUCT”.

În opinia acuzatorului de stat probele indicate supra confirmă întru totul vinovăția lui Grincu Felix și Grincu Olesi în săvârșirea infracțiunii imputate, ele fiind în deplină coroborare cu următoarele probe scrise examinate și verificate în instanța de apel: ordonanța privind începerea urmăririi penale din 31 mai 2013 în baza art. 310 alin. (1) Cod penal, pe faptul falsificării probelor (f.d. 1, vol.I); scrisoarea adresată Procurorului r-lui Briceni, Comerzan Victor, de la ofițerul de urmărire penală al SUP al IP Briceni, locotenent major de poliție, Ursu Constantin, din 03 iunie 2013 prin care informează, că la 31 mai 2013 în baza materialelor înregistrate la 05 mai 2013 în registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni sub nr. 328, a fost pornită urmărirea penală nr. 2013070222 în baza materialelor pe faptul, că la 21 ianuarie 2013 către Judecătoria Briceni, Grincu Felix și SRL „Arboris-com” au depus o cerere de chemare în judecată împotriva SA „MIF”, SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” și ÎS „Cadastru” cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 9334 din 02 septembrie 2011, cu repunerea părților în situația inițială, prezentând instanței copia hotărârii din 11 noiembrie 2011 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, care la 09 februarie 2012 prin decizia Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău a fost casată, iar ulterior la 10 august 2012, prin decizia Curții Supreme de Justiție decizia instanței de apel a fost menținută, însă reprezentanții SRL „Arboris-com” Grincu Olesi și Grincu Felix au prezentat probe false în procesul civil, fără a comunica instanței că hotărârea din 11 noiembrie 2011 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău este casată, prin ce au dus instanța în eroare, care ulterior a aplicat sechestrul pe bunurile imobile ce aparțin SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” (f.d. 2-5, vol.I); contractul de vânzare-cumpărare din 02 septembrie 2011 (f.d. 6-7, vol.I); copia anexă la plângerea cerere de chemare în judecată către Judecătoria Briceni (f.d. 9-12, vol.I); anexă extras de la ÎS „Cadastru” la plângerea SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” (f.d. 13-14, vol.I); încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 12 martie 2011, anexă la plângerea SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” (f.d. 15, vol.I); hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2011, anexă la plângerea SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” (f.d. 18-19, vol.I); încheierea Judecătoriei Briceni din 21 ianuarie 2013 (f.d. 20-21, vol.I); decizia Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Bălți din 26 februarie 2013 (f.d. 22-23, vol.I); încheierea Judecătoriei Briceni din 09 aprilie 2013 (f.d. 24-25, vol.I); dispozitivul deciziei Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din

09 februarie 2012 (f.d. 28-29, vol.I); copia cererii de chemare în judecată a lui Grincu Felix (f.d. 31-35, vol.I); anexă la cererea de chemare în judecată a lui Grincu Felix (f.d. 36-49, vol.I); copia cererii de chemare în judecată a lui Grincu Felix (f.d. 50-54, vol.I); înscrieri la cererea de chemare în judecată a lui Grincu Felix cu semnăturile ambilor inculpați (f.d. 55-56, vol.I); ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată a SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” (f.d. 98, vol.I); rezoluție din 28 iunie 2006 de neîncepere a urmăririi penale în privința lui Grincu Felix (f.d. 126-127, vol.I); plângerea de la partea vătămată SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” în persoana directorului Decencu Mihail din 06 septembrie 2013 (f.d. 148a-148b, vol.I); ordonanța de începere a urmăririi penale din 22 octombrie 2013 în baza art. 352¹ Cod penal (f.d. 153, vol.I); procesul-verbal de consemnare a infracțiunii depistate din 21 octombrie 2013 (f.d. 156, vol.I); ordonanța cu privire la conexarea cauzelor penale din 22 octombrie 2013 (f.d. 158, vol.I); raport cu privire la propunerea de scoatere a persoanei de sub urmărire penală (f.d. 165, vol.I); raport cu privire la propunerea de scoatere a persoanei de sub urmărire penală (f.d. 166, vol.I); ordonanța de scoatere a persoanei de sub urmărire penală din 25 octombrie 2013 (f.d. 172-173, vol.I); ordonanța de punere sub învinuire din 25 octombrie 2013 în privința lui Grincu Olesi în baza art. 352¹ Cod penal (f.d. 176, vol.I); ordonanța de punere sub învinuire din 10 ianuarie 2014 în privința lui Grincu Felix în baza art. 352¹ Cod penal (f.d. 199, vol.I); ordonanța de încetare a urmăririi penale în privința lui Grincu Felix din 01 februarie 2001 (f.d. 235, vol.I); cerere de la partea vătămată SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” către Judecătoria Briceni prin care a solicitat să fie recunoscut ca parte civilă (f.d. 19, vol.II); cerere de chemare în judecată de la SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” adresată Judecătoriei Briceni (f.d. 21, vol.II); cererea de concretizare și de modificare a cerințelor de la SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” (f.d. 57-61, vol.II); cererea de concretizare și modificare a cerințelor de la SRL „ELITPRIM CONSTRUCT” (f.d. 62-71, vol.II); declarațiile reprezentantului SRL „ELITPRIM CONSTRUCT”, Gonciaruc Ion (f.d. 99-104, vol.II);

Consideră acuzatorul de stat, că instanța de fond urma în dispozitivul sentinței să constate vinovăția inculpaților Grincu Felix și Grincu Olesi de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ Cod penal, cu dispunerea încetării procesului penal și liberarea ultimilor de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție prevăzut de art. 60 Cod penal.

9. Judecând recursul ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit recursului declarat, recurentul invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căroră, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când: 6) hotărârea atacată

nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, aceste temeuri pentru declararea recursului ordinar nu și-au găsit confirmare la judecarea recursului declarat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocate de către recurent, și anume hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul lărgit relevă, că instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, judecând apelul declarat de inculpați, a verificat minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată supra, expusă la pct. 7 al deciziei prezente, și pe larg motivată în pct. 7.1.

La fel, în sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeuri de fapt și de drept și motivele adoptării soluției.

Deși recurentul invocă ca temeii prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din conținutul recursului ordinar declarat, Colegiul lărgit constată, că în acesta de către recurent nu se argumentează ilegalitatea hotărârii judecătorești din punct de vedere al erorii de drept comise la judecarea cauzei în apel, dar se face referire la procedura de apreciere a probelor și dezacordul cu modalitatea de apreciere a acestora înlăptuită de către instanța de apel, invocându-se că acestea dovedesc faptul, că în acțiunile inculpaților sunt prezente elementele componentei infracțiunii incriminate.

Colegiul lărgit reține, că, instanța de apel, analizând probele administrate de către organul de urmărire penală, cercetate și verificate de către instanțele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la achitarea inculpaților Grincu Felix și Grincu Olesi, învinuiți de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Prin urmare, temeuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea soluției instanței de apel privind achitarea inculpaților, instanța de recurs nu a constatat, fiind solidară în acest sens cu concluziile instanței de apel.

Mai mult, Colegiul penal lărgit consideră necesar a menționa că, potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și

aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, prin urmare, invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia că, temeiurile invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este una legală și întemeiată, considerente din care recursul declarat urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate.

10. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 iulie 2017, în cauza penală în privința lui Grincu Felix xxxxx și Grincu Olesi xxxxx.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **17 mai 2018.**

Președinte

Nadejda Toma

Judecătorii

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac